

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Reports

گزارشها

گزارشگران پورتال- افغانستان

۱۷ فبروری ۲۰۱۷

در افغانستان چه می گذرد؟

۲۹۷

۲۰۱۵، خشن ترین سال برای غیر نظامیان

در گزارش تازه ای که از سوی دفتر نمایندگی سازمان ملل (یوناما) در افغانستان به نشر رسیده، سال ۲۰۱۵ خونین ترین و خشن ترین سال برای غیر نظامیان در افغانستان گفته شده است. در این گزارش آمده که از جنوری تا دسمبر ۲۰۱۵، جمعاً ۱۱۰۰۲ مورد تلفات افراد ملکی که شامل ۳۵۴۵ کشته و ۷۴۵۷ زخمی می باشد، به ثبت رسیده است. بر مبنای این گزارش در جریان سال ۲۰۱۵ نسبت به سال ۲۰۱۴، تلفات غیر نظامیان ۴ درصد افزایش یافته است. در این گزارش ۶۲ درصد تلفات غیر نظامیان به طالبان جنایتکار و مزدور، داعشی های وحشی و سایر گروه های تروریستی فعال در افغانستان، ۱۷ درصد به جنگ های بی هدف، ۱۴ درصد به نیرو های امنیتی دولت پوشالی، ۲ درصد به اشغالگران غربی، یک درصد به نیرو های مسلح طرفدار دولت پوشالی و چهار درصد به اثر مواد انفجاری نسبت داده شده است. همچنان در این گزارش تلفات زنان ۳۷ درصد و کودکان ۱۴ درصد نسبت به سال ۲۰۱۴ افزایش را نشان می دهد، به عبارت دیگر از هر ده قربانی، یک تن آن زن و از هر چهار قربانی یک نفر آن کودک است. یوناما گزارش منتشره از خون های ریخته شده توده های زحمتکش و ستمدیده در جریان سال ۲۰۱۵ را به شکل خلاصه آن از روی آماری که در رسانه ها انعکاس یافته به نشر رسانده، در حالی که تلفات واقعی غیر نظامیان به مراتب بیشتر از آماری است که در این گزارش منتشر گردیده است. خون های بسیاری در این سال بر زمین ریخته که در هیچ رسانه ای بازتاب نیافته است.

سال ۲۰۱۵ یکی از خونین ترین سال های «جنگ» زرگری چهارده سال گذشته می باشد که در آن نه تنها تلفات توده ها افزایش یافته، بلکه خسارات وارده مالی ده ها برابر بیشتر از سال های گذشته می باشد. هجوم وحشیانه سگ های زنجیری اداره استخبارات پاکستان به نام طالب و داعش، به اماکن مسکونی در ولایات مختلف، مخصوصاً ولایت های کندز، هلمند، بدخشان، فاریاب، ننگرهار و بغلان نه تنها هزاران انسان را کشته و زخمی ساخته اند، بلکه خانه و کاشانه توده ها را به تلی از خاک مبدل نموده و ده ها هزار انسان را وادار به کوچ اجباری کرده اند.

افغانستان در بدترین و خستونبار ترین تاریخ چهارده ساله خود قرار دارد. هزاران انسان و ادار به ترک اجباری کشور گردیده، ده ها هزار نفر و ادار به کوچ اجباری از خانه و کاشانه شان شده، بیکاری از مرز ۵۰ درصد گذشته، صعود سرسام آور قیمت ها توان خرید را به شکل وحشیانه آن کاهش داده، نا امیدی از وضعیت جاری به شکل بی سابقه افزایش یافته، انحطاط اخلاقی و فحشاء بیشتر از هر زمانی گسترش یافته، بیشتر از سه میلیون انسان به مواد مخدر رو آورده، فساد اداری بیداد می کند و بالاخره نفرت و انزجار توده ها از «حکومت وحدت ملی» به حدی رسیده که امپریالیسم جنایتکار امریکا از سقوط سیاسی دولت پوشالی کابل در آینده نزدیک خبر می دهد.

بیشتر از هر زمانی شرایط عینی برای انقلاب مهیا گردیده، اما با تأسف که به دلیل پراکندگی و نفاق بین پیشرو ترین نیرو های مترقی و انقلابی شرایط ذهنی برای انقلاب چنان که باید آماده نگردیده و به این زودی ها امیدی برای تغییر و رهائی دیده نمی شود، مگر آن که جبهه وسیع خلق با کنار گذاشتن تمامی اختلافات درونی، ایجاد و هدفی جزء راندن اشغالگران غربی و سرنگونی کاخ های کاغذی دولت پوشالی در دستور کار شان نداشته باشد.